

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Hétfőtől levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petítor tér-
fogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Jelszavak.

Agrárizmus és merkantilizmus. Ezek a jelszavak igaztják most a kedélyeket országszerte.

Akik azonban nem hivatásszerűen foglalkoznak ezekkel az irányzatokkal, azok azt se tudják, hogy mi fán teremnek. Annyit mindenki sejt rólok, hogy ezek valami nagy politikai nyílt kérdések, de hogy a hétköznapi életben voltaképpen mit jelentenek, azzal a társadalom különféle rétegei, melyek a hivatásszerű agrár és merkantil elemektől távol állanak, egyáltalánfogva nincsenek tisztában.

Ne is törjük rajta a fejünket.

Elég ha annyit tudunk, hogy ezek belejátszanak a kis emberkék háztartásába mindennap, minden órában.

Nekünk, hétköznapi filisztereknek, akik a kezünk munkája után cseppénő-esorduló jövedelmekémből vagy a jól megcsorgált hivatali fizetésünkéből élünk, az a legfontosabb, hogy mennyi az ára a lisztnek, zsemlyének, husnak, vajnak, krumplinak, tojáshoz, posztónak, vászonnak, kalapnak, cipőnek!

Mert nehéz az élet; nagyon nehéz! Családos ember napról-napra jobban érzi a terhét.

És mivel idebent az országban mi vagyunk a fogyasztó közönség, a mely még az agráriusok által produkált nyereszterményeket is a kereskedők, pékek és mészárosok közvetítésével szerzi be, tehát ha véleményünk szerint rossz vagy drága portékát kapunk: legelső sorban a velünk mindennapi közvetlen összeköttetésben levő merkantilistákat szidjuk a hibásnak tartott kiszolgálásért, a mely elvégre is a mi háztartásunk kárára történt. Az áll, hogy sokszor nem igazságos a zugolódásunk.

Mi nem csinálunk országos politikát, hanem azt az egyet nem bocsátjuk meg, ha selejtes

portékát drága áron akasztanak a nyakunkba. Ha látjuk azt, hogy a búzának az ára ma 6 frt, de a zsemlyéből azért mégis csak annyit és akkorákat adnak 20 fillérért, a mennyit adtak akkor, a mikor 13 forinton állt a buza métermázsója és ha tudjuk, hogy a mészárszékre való marha ára mikor felszökik: akkor a mészárosokban mindjárt megvan az a nemes törekvés, hogy a hus árát is felemeljék, ámde ha a jószág ára jóval leszállt is, akkor arról már elfeledkeznek, hogy a hus kilogrammjának az árát ők is leszállítsák. — Általánosságban beszélünk; nem egyénekről van itt szó, mert így van ez országszerte. — Aztán a liszt se olcsóbb; a kávéról meg mindenki tudja, hogy a fele hamisított stb. stb.

Szóval, minket, apró embereket, — akik az agrárizmus és merkantilizmus küzdelmével ép úgy nem törődünk, mint a keleti kérdéssel vagy európai egyensúlyal, — legközelebről az a kérdés érdekel: hogyan lehet *megélni* tisztességesen és olcsó szerrel?

Aki bennünket ebben a nehéz gondban támogat: annak mi jóbarátja maradunk, akár agrárius, akár merkantilista. Ellenben, ha látjuk, hogy a mi érdekeinkre az üzleti érdek nem tekint, akkor bizony úgy védelmezzük sovány pénztárczáinkat, ahogy lehet.

Minket az élet saját kárunkon keservesen tanít arra, hogy nekünk *takarékosoknak* kell lennünk háztartásainkban, másképp elpusztulunk. De azért az élet és egészség fontartásához olyan táplálkozási és ruházati cikkekre van szükségünk, a melyek sem minőség, sem mennyiség, sem ár tekintetében normális mérték szerint kifogás alá vehetők ne legyenek.

Mi nagyon jól tudjuk, hogy kereskedőink közül egyesek valóban fölülelmednek az élet zsbivásárjának alantas üzleti szellemén az által, hogy az egészségtelen versenyt kerülve, szolid,

megbízható alapokon építik fel hiruiket, kereskedő társaiknak nem ártnak, a fogyasztó közönséget pedig teljes meglegedésre kiszolgálják, úgy hogy ők maguk ez által más tekintetben is a mi kisvárosi társaságunknak legtiszteltebb tagjai közé tartoznak.

De be kell vallanunk azt is, hogy az üzletek száma túlságosan sok, ezek egymás ellen törnek, egymásnak ártnak, sorra buknek, közepütt pedig a fogyasztó közönség háztartása is károsan megéri az egészségtelen verseny telhetetlen kapzsiságát és üzleti furfangjait.

Ezt az igazán művelt kereskedők maguk is sajnálkozva elismerik.

A mai jelszavas világban az lenne tehát a magyar társadalom berendezkedésének legegészségesebb gyakorlati életiránya, ha az agrárius jobb gazda, a merkantilista szilárd, tiszta felkü, megtántoríthatlan kereskedő, a fogyasztó közönség pedig takarékos, jövedelmével számot vetni tudó családtag lenne: akkor aztán köztünk, kisvárosi társaságunk embere között nem lenne semmiféle oka és jogezime annak, hogy gazda, iparos, tisztviselő, kereskedő farkasszemet nézzenek egymással s belekontárkodván egymás mesterségébe, az élet harmóniáját megzavarva, rontsák egymásnak kereseti és megélhetési módját.

Élni és élni hagyni, — de a tisztesség korlátain belül, a mások megkárosítása és a magunk kára nélkül.

Ennek kellene az új jelszónak lenni!

Akiket illet, gondolkozzanak ezen, hogy nem így van-e?

Egy kishivatalnok.

Városi közgyűlés.

Városunk képviselőtestülete folyó hó 20-án *Kishonthy* Gyula helyettes polgármester elnöklété alatt népes közgyűlést tartott, melyen több fontos ügy lett tárgyalva.

csináljon olyan nagy paradét! Szól vissza a kis hídó gyerekek, s előszedegeti az éjjeli kiránduláshoz szükséges dolgokat.

— Nó — nó édes kis szógám, csak szaporán; mer ha beestveledik, majd nem tudok át verekedni a Zagyván . . .! Mormogott még valamit az öreg János gazda, a mire beczammogott a házba, a János gyerekek pedig ki féloldalt ülve mozgatta ki a sárgát az udvorból visszakiáltott: — Nyugodalmas jó éjszakát kívánok kendeknek!

János megszokott nyugalommal vezette a négy lovat, a falu végén pedig, a hogy a feszületet elhagyta, hol még tisztelettel megemelte a kalapját, hamarosan rágyújtott egy nótára: — „Szegény vagyok kedves babám, mégis te leszel a mátkám“ . . .! — Haladt csendesen a Zagyva felé. Nem sokára maradt magára, mert több lovász-gyerek utána vágatott, a Zagyvánál is elértek egy párt, azután csoportban, vígan dallikozva igyekeztek a faluval szemközt lévő „csipkés tető“ közlegelőre. Bizony, mire a nagy itatóhoz értek, már akorra be is esteledett, s az esti harangszó jelezte a 8 órát. — Hamarosan eleregettek a lovat, azután áhitatosan elrebegették az „ur angyalát.“

Berze János, a ki legelélmesebb volt közöttük, tüstént megrakta a tüzet, a Gece gyereket pedig eligazította a közeli kukoriczásba, a ki azután úgy megrakodva tért vissza; hogy nem lehetett panasza még a sor alatt volt legényeknek sem. — A tűz lobogása és a kukoricza pattogása mellett azután elkezdődött a mese. Az öreg Bodor Lukács, a kit a bíró tartott kegyelemből, még elég jókor érkezett meg, hogy neki is jusson abból, a mit a Gece gyerekek elemelt. A vén obsitos nem is késett koránál fogva a fiatalokat hamarosan összehozni, de csak szinleg gondolkozott így az öreg, mert bizony az ő kezén is sok minden elsikadt már az életben; — de hát nem is esoda, mikor 12 kemény esztendőt szolgált egy huzamban a 60-ik gyalogezrednél, s annak is javát külszázagon töltötte.

Nagy tiszteletben is tartották a fiuk az öregot, s míg a katona-imádságot tartotta, egy sem me voltna egy mentegető szót sem kiejteni, hanem mindegyik megzeppenve a sütéssel volt elfoglalva. — A mint azután az öreg rendes imádságát befejezte, elkezdte katonai viszontagságait és virtuskodását mesélni, hogy mennyit szenvedett ő a császárárt, s buzdította a gyerekeket. —

T Á R C Z A.

Talált kincs.

Irta: KOMÁROMY ISTVAN.

A vadregényes öreg Mátra aljában ott, hol a szenyves Zagyva folyócska egy merész kanyarulattal a szöke Tisza medrének veszi irányát, a nagy világ zajától a politikától és forgalomtól elszigetelve, kitagadva szerényen húzódik meg a haragos hegyek tövében egy kis község Mátra-Szuha.

Csendes, vallásos munkás palócz nép lakja e kis falucskát. Nem engedve egy szemernyit sem az ösök szokásaiból, az eke szarva mellett verejtékes munkával keresik kenyerüket s élék le napjaikat. Még falujokból is csak akkor mozdulnak ki, ha a főtisztelendő plebános ur, vagy a szent kúti remete, ki olykor-olykor kereszties botjával, hajadon fővel ellátogat a faluba, a legközelebbi szent kúti bucsura figyelmezteti és inti őket — avagy akkor, ha a kis bíró kidobolja az egri virág-vásárt, vagy pedig ha követet kell menni választani Pétervásárra. Nekik ugyan néha-néha van szerencsájök, mint azt a jegyző ur szokta mondani a főszozolgabíró urhoz, meg azután a végrehajtóhoz, ha a főszozolgabíró ur a nagy tavaszi esözések után robotost jön hajtani; a végrehajtó pedig azt a kis holmicskát porozióba elvinni. De hát az édes szüleiktől is azt hallották, hogy ez már régen is így volt, meg a jó tisztelendő ur is igyekszik őket ebbe belé nyugasztalni . . . Bele is töredelmeskednek hát ő kelmék abba a hosszú levél rendelésébe, — mit a tekintetes főszozolgabíró ur a községbázánál összeszörkesztett, a kis bíró pedig a dobszó mellett a falun végig kiolvas.

Nagy tempóval kikaszálódnak a köves bérczodádra, kiortják az egyébre ottan nem hasznos borókat, nagy ünnyelődés és jó kívánság kíséretében levontatják a közlekedési utvonatra, azután bevágják a Szuha patakba és a vízmocsárokba, tetejébe meg jól megfödellik.

A jegyző ur azután annak, ki írást tanult, kitörüli terhét a B. tabellából, a kinek pedig nem volt rektora és csak a rováshoz tud, bizony azt másodsor is kihajtják a munkába: mert a törvény a rovást nem ismeri és a követ urak csak annak szörkesztik a törvényt, a ki írást tud. — Ha pedig a végrehajtó elliczítálja a fejelet, megveszi Jónás az árendás, hiszen majd vissza adja hi-

telbe, mit leszolgálják egri fuvarba, interesre pedig egy napot szolgálják széna kaszálásba.

Ilyen itt az élet, és a jegyző ur diesekedik, hogy az ő falujában még nincsen czuczilista. De ha megdördül az ég, ha csapkod a villám, és fákat tépő szélvészszel jön a vihar, — oda a falu nyugalma.

A kis bíró, a ki harangozó és csizmadia is egy személyben, meg az írást is ismeri, rohan a Haranglába és olyan éktelen harangozást rögtönöz, hogy meg a fellegek is megriadnak. — Ha azután elvonult a vihar és az ut mellett kicsavart jegenyék jelzik annak rombolását, van átok, meg átok.

— Itt járt a „garbonceziás diák“, leolvasta az eget a földre, a tette mind ezt! Panaszozlják egymásnak.

Az egyik anyóka látta, s esküt is tesz rá nyomba, a mint a felhőből lelépett a Berze Matyi házára, s annak tetejét kéményestől, mindenestől úgy vágta le az udvarra. — De hát ő kelme meg is érdemelte; mert nem igaz ember! A mult télen ő reá sült a ballai tisztelendő ur eltévedt libája, s a Juli lakodalman abból tartották jól a násznapot. Gece Baláznak a gabnját, Tódó Julis nénőnek pedig szinte azért verte el a jég a kenderéc; mert ő kelméknek nagy részök volt a lakodalomban. — Nem is kerüli el már őket a veszedelem, ha csak 9 héten át nem töredelmeskednek a Mária előtt!

Vihar után azonban ismét helyreáll a nyugalom, ki-ki udvarára siet, s gondosan leereszti portájáról a vizet, a komaasszonyok pedig nagy lamentálás között sze-degetik le a gátakról az ott felejtett vásznat s biztosabb helyre a szerpa alá terigetik.

Az idén is április hó 13-án, épen pénteki napon volt ilyen nagy ribillió a községben este felé, de hála Istennek, csak a kisebbik garbonceziás járt erre, a ki még nines úgy kitanulva mint a nagyobbik.

Fedemes János gazduram is épen a portáján a viz-leeresztéssel bajoskodott, midön a pihenni készülő fényes orezáju nap még egyszer a nyugoti égboltról kajánul visszamosolygott, s sugaraival bearanyozta a gyönyörű szivárványt.

— Hallod-e te János! Rá kiabál a 11 éves kö-zépső fiura, a ki éppen a jószág körül tététködött.

— Ne dividáld azt a takarmányt, mert majd nem lesz elég szántásra! — Kitisztult, kividult az ég, hát verd ki a jószágot a „csipkés“ tetőre!

— Jó van — jó éds' apám, csak azért kend ne

A gyűlés első tárgyát képezte a belügyminiszter azon rendelete, melylyel a gyámpénztári értékek elhelyezésére szükséges tűz- és betörésmentes pénzszerény megvétele az árva-alap terhére engedélyezte. A beszerezéssel a városi tanács bízott meg.

2. A tamásfalai fordulóút a Pendeles-pusztán át Kurinez-pusztáig építendő vicinális utvonalt tárgyalásban kiadott földmivelésügyi miniszteri rendelet szerint a kiépítési költség fedezésére kért 30% megtagadt, azonban a földmives iskolai igazgatóknak az ut kiépítéséhez szükséges felhatalmása megengedtetett; a város képviselőtestülete, tekintettel az utvonalt szükségességére, annak kiépítését a jövő évtől kezdődőleg kimondta, s e ezimen a jövő évi költségvetésbe 4000 korona felvételét határozta el.

3. A Tamásfalai-várgedei vicinális ut kiépítési költségére a rimaszombati takarékpénztártól felveendő 4974 koronányi összeg szavaztatott meg.

4. A gyűlés legfontosabb tárgyát Szabó György polgármester nyugdíjazás iránti kérvénye képezte. 32 évet meghaladó polgármesteri hivatalos működésének méltatásával, mely idő alatt szeretetreméltóságával, megnyerő modorával és kedvességével mindenkit lebilincsel, a város javát és érdekét előmozdítva, hozzá fűződik az újabb időben keletkezett s fennálló közhasznú intézmények sorozata; a város képviselőtestülete érdemeit jegyzőkönyvébe iktatni s a jegyzőkönyvi kivonatot küldöttség útján kézbesíttetni határozta. A küldöttség tagjaival megválasztottak: Molnár József vezetésével: Baksay István, Szabó József mérnök, Rónay Gyula, dr. Cziner Miksa képviselőtestületi tagok, Kishonthy Gyula h. polgármester és Nagy Ferenc főjegyző. — A nyugdíjkezelő választmány határozata, melylyel Szabó György polgármestert 1232 koronával nyugdíjba helyezte, tudomásul vétetett.

A megüresedő polgármesteri s esetleg betöltendő főjegyzői állásra 30 napi határidőhöz kötött pályázat lesz hirdetve.

5. A f. év január havában ideiglenes minőségben megválasztott ifj. Glaf Pál aljegyző, jegyzői oklevelét megszerzvé, ennek alapján állásában végleg megerősített.

6. A városnál alkalmazott eselések fizetésemelés iránti kérvénye képezte a további tárgyat. Elismerve a megváltozott viszonyokat s a megélhetés súlyosabb voltát: a hajdúk . . . fizetése 480 kor. lakbéré 120 kor. dobos . . . " 480 kor. " 120 kor. rendőrök . . . " 500 kor. " 120 kor. gazda . . . " 400 kor. " 120 kor. erdőőrök . . . " 408 kor. lakás természetben kocsisok . . . " 336 kor. lakbéré 120 kor. toronyőrök . . . " 400 kor. " 120 kor. lámpagyújtók . . . " 400 kor. " 120 kor. kályhafűtő . . . " 300 kor. " 120 kor. vágóhídiőr . . . " 240 kor. lakás természetben temetőőr . . . " 400 kor. lakbéré 120 kor. téglafeügyelő . . . " 336 kor. lakás természetben megállapítva s e fizetések a jövő évi költségvetésben felvéve lettek.

7. A városi szegények intézetének bevétel és kiadási tételében egyaránt 3212 kor 44 fillérrel lezárt költség-előirányzata megerősítés végett a törvényhatóságához felterjesztették.

8. A legtöbb állami adót fizetők névjegyzéke a törvény rendelkezése szerint kiigazítás végett Baksay István elnöke alatt dr. Löcherer Tamás, Soós Ferenc építész és Nagy Ferenc főjegyző tagokból álló bizottságnak adatott ki.

9. Az alsó malom eladása iránt készített árverési feltétel elfogadott, a közhírré tétel s az árverési határidő kitűzése és megtartása iránt a városi tanács bízott meg.

10. Az állami elemi iskola, a községi polgári leányiskola, az iparos tanonciskola és az iparos segédek továbbképző szakrajtanfolyamának 1899—1900. évi szám-

adása jóváhagyott és felülvizsgálat végett a kir. tanfelügyelőséghez terjesztetik fel.

11. Az állami elemi iskolának 10466 koronában és a községi polgári leányiskolának 7075 koronában megállapított 1900—1901. évi költségelőirányzata a városi jövő évi költségvetésbe felvételre.

12. Az iparos tanonciskolának 1015 korona 50 fillérben és végül az iparos segédek továbbképző szakrajtanfolyamának 428 korona 56 fillérben megállapított 1900—1901. évi költségelőirányzatai, a kitüntetett összegeknek államsegélyként leendő utalványozása végett a kir. tanfelügyelőség útján a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz terjesztetnek fel.

Ezzel a gyűlés véget ért.

A megyei orvosszövetség és orvogyógyászati egyesület gyűlése Dobsinán.

A gömörvármegyei orvosok és gyógyszerészek folyó hó 20-án a dobsinai orvosok szíves meghívása folytán Gömörvármegye gyönyörű fekvésű városkájában: Dobsinán gyűltek össze, hogy az összetartás és együttérzés kapcsát még szorosabbá tegyék, s az orvosokat és gyógyszerészeket érdeklő ügyeket alapos tárgyalás alá vegyék.

Már itt ki kell emelni, hogy a dobsinaiak a vendéglátásban és figyelmes gondoskodásban derekasan kitettek magukért, s különösen dr. Schvirian János körorvost és dr. Kellner Viktor városi orvost méltán megilleti az elismerés és hála az ott megjelent orvosok és gyógyszerészek részéről, kik Dobsinán igazán jól érezték magukat, s a legkedvesebb emlékekkel távoztak a városból.

A gyűlésen résztvettek: dr. Maurer Arthur elnök Rozsnyóról, ki a megjelenésben akadályozott dr. Löcherer elnököt helyettesítette, dr. Meskó Miklós megyei főorvos, dr. Zehery István törvényszéki és dr. Kármán Aladár kórházi orvos, Kishonthy József és Geduly Géza gyógyszerészek Rimaszomból, dr. Hajcsy Sándor Rozsnyóról, dr. Urszinyi Gyula bányaorvos és Fekete Nándor gyógyszerész Putnokról, dr. Tóth János körorvos Jolsvárol, dr. Kengyel János, dr. Drachler Adolf orvosok és Deutsch gyógyszerész Csetnekről, dr. Gescheit József Pelsőczről, dr. Gaál Gusztáv és Urszinyi Zsigmond Tornallyáról, dr. Hruska János körorvos Nyustyáról, dr. Krees Gyula Vashegyről, Köhler Simon, Tirscher Ernő, dr. Kellner Viktor és dr. Schvirian János Dobsináról.

A gyűlést a város háza nagytermében, hol Szontagh Béla a város érdemes polgármestere is megjelent, dr. Maurer Arthur nyitotta meg, s dr. Kármán titkár felolvasta a megjelenésben akadályozott dr. Löcherer elnöki előterjesztését, melyet a közgyűlés pontonként tárgyalta, s ahhoz egészében és részleteiben egyhangulag hozzájárult. Elhatározták, hogy a lelépett központi főtűtárnak: dr. Jendrassik Jenőnek eddigi fáradozásaiért elismerő köszönetet szavaznak, s a nyugdíjintézmény alapítókéhez 200 koronával járulnak. Az alapítók gyarapítása érdekében kimondták, hogy társadalmi akeziót is indítanak. A pozsonyvármegyei fiók-szövetség határozatát is magáévá tette a közgyűlés, s felir a központi igazgató tanácsához, hogy hasson oda, miszerint a közszolgálatban eltöltött 30 évi működés után az orvos teljes nyugdíjat élvezhessen. — A községi és körorvosok államosítása ügyében szintén feliratot intéz a fiók-szövetség, hogy t. i.: az igazgató-tanács kérelmezze a belügyminiszteriumtól az államosítás ügyében a fiók-szövetségek meghallgatását. Még dr. Urszinyi Gyula putnoki orvos tartott érdekes felolvasást, mire az orvos-gyógyászati egyesületi ügyekre került a sor. — Új tagokul felvették: Blum Rezső a pelsőczyi hülyék- és gyenge elméjűek intézetének igazgatója és Hello János kokovai gyógyszerész. Dr. Zehery István törvényszéki és fogház-

Mire az öreg kiszolgált „virthlihe infanteriszt” rémmeséjét befejezte, a gyerekek nagyrészt, vagy talán már valamennyien elszundítottak, csak János támaszgatva szempilláját, s éleszgette a tüzet, mert bizony hívós tavaszú szél lengedezett a komor Mátra felől. — Végre János is megunt a dicsőséget, s álomra szenderült, de nem sokáig nyugodhatott; mert folyton érezte szelét még álmában is a tüzfűj elátkozott királyinak. — Olyan bizonyos érzés vett rajta erőt, mely az embert nem engedte aludni, felriadt és már a kialvó tűz élesztéséhez látott, hiszen nem az első estéje ez itt neki a csipkésben, hiszen egész őszön át beszorulásig itt legeltette iskolából kikerült társaival a jószágot. — A mint a tüzfűj foglalatokodott, egyszer csak a szemközti lévő mindszenti határban fekvő legelőn gyönyörű kékes lánggal égő tűzön akadt meg tekintete. — Haragos felhő tenger borította az eget, s a kifli alaku holdnak legkisebb sugara sem tudott azon keresztül hatolni, — a nagy sötétségben annál szembenetűnőbb volt tehát a kísérletes fény. — Gondolkozik, hogy mitévő legyen?

— Oda megyek! Így tűnődik magában.
— Nem, nem! Nem volt hozzá elég bátorsága. — Felköltöm Lukács bácsit. . .! s már mozgatta is az öreg, midőn az egy goromba hortyogással visszariasztotta a fiút. — Nézte, nézte hát sokáig a tüzet, s megjegyezte magának, hogy a határfától, mely koronáját kissé engedni látta egy tiszta föltra érkező hold sugaraitól, mily távolságra és mily irányban lehet. S alig hogy éles pásztori tekintetével a helyet megtudta magának jegezni, a tűz hirtelen kilobbant. — Lehajta ezután fejét, s mély álomba merült társai példájára. Nem haborgatta többé a tüzfűj ember.

Már gyönyörű szépen sütött a nap, sugaraival berterítette a kies Mátra oldalát, s fenséges panorámát nyújtott annak lombosodó erdővel megrakott bércei, midőn János felébredt.

— No Jancsi, hogy aludtál?

Szólal meg az öreg Lukács, s egyet szorít a porcióson. A gyerek zavarba jött a történet felett, s alig tudta magát összeszedni, hogy határozott választ adhasson, s el ne árulja látományát; mert nem volt egészen tisztában vele, hogy álmódott-e, vagy való mit látott.

— Jól aludtam bátya! vágott vissza. — Nem sok idő lévén már a haza felé indulásra, ki-ki a maga lova után látott, hogy azt kötőfékre szedve, haza vezesse. — Csak János nem akart a tüztől mozdulni, s éles figye-

orvos egy ritkán előforduló, s tudományos szempontból igen érdekes törvényszéki esetet ismertetett.

A gyűlés után bankett volt, melyen hölgyek is vettek részt, s Dobsina intelligenciájának egy része is megjelent. Dr. Maurer Arthur, Szontagh Béla polgármester, dr. Meskó Miklós főorvos és dr. Zehery István mondott nagy tetszéssel fogadott sikerült pohárköszöntőt. A bankett kitűnő volt, s Fejér Endre vendéglistát nem hiába dicsérte az illusztris társaság, mert ő ezt alaposan kiérdemelte.

Este a nőegylet a henzkői tűzkárosultak javára műkedvelő előadást rendezett. Előadták a „Virágfakadás” és „Katonásan” című egyfelvonásos vígjátékokat zsúfolt ház előtt. A műkedvelők: Jaeger Emilia, Sárkány Anna, Nemes Ella, Scholtz Klára, Gömör Klára és Csernák Sándor, Schéner Tivkó, Sztankovits Károly, Horváth János, ifj. Ruffinyi A., Sztankovits K. és Gömör Gyula mindannyian kivívták a szépszámu hallgatóság tetszését. Az előadást táncmulatság követte, mely virradtig tartott.

Másnap kora reggel a társaság egy része hat fogaton a dobsinai jégbarlanghoz rándult, hol a barlang páratlanul figyelmes és előzékeny bérője: Fejér Endre fogadta a dr. Schvirian János és dr. Kellner Viktor vezetésével megjelent társaságot. — Itt is magyaros vendégszeretettel fogadták az érkezőket, kik nem találtak szavakat elragadtatásuk kifejezésére.

A társaság tiszteletére a barlang fenn nevezett derék bérője a jégbarlangot teljes fényvel megvilágítva díjtalanul bocsajtotta rendelkezésre. A barlang megtekintése után bejárták a kirándulók az egész telepet s azt alaposan megtekintvén, meggyőződést nyertek az orvosok, hogy immár a dobsinai barlang környéke — a esoda szép Sztraczena völgy — klimaticus üdülővé nőtte fel magát, hol a legzondusabb levegőt élvezve kitűnő ellátás, figyelmes kiszolgálattal mellett a legutányosabb árért — u. i.: két személynek 4 heti teljes ellátása 116 frtba kerül — pompásan lehet üdülni.

Délben az ebédlő terebén a fehér teríték várta a társaságot, hol fejedelmi ebéddel kedveskedtek ismét a dobsinai kartársak. Az ebédlőn dr. Zehery István kir. törv. orvos mondott pohárköszöntőt, életre az orvosi karnak erkölcsi erősödését és evvel a dobsinai kartársakat, kiknek határtalan szíves vendégszeretete felejtethetlenné és kedvesé tette a Dobsinán eltöltött órákat. Egyszermiut megköszönte a társaság nevében Fejér E. bérőnek szíves előzékenységét, melylyel a kirándult társaságot elhalmozta.

Ebéd után a társaság a készen álló fogatokon a városba visszatért s igen kedves emlékekkel távozott ki-ki a szép Dobsináról.

Közönség köréből.

A rimaszombati kereskedői kar nevében Braun Zsigmond elnök aláírásával kaptuk a következő nyilatkozatot:

„Tisztelt Szerkesztő ur!

Becses lapjának folyó hó 20-iki számában „Rimaszombat és vidéke fogyasztási szövetkezete” cím alatt egy olyan közlemény jelent meg, mely a sorok közt meggyanusítani látszik helybeli kereskedelmünket. Engedje meg tehát a t. Szerkesztő ur, hogy arra néhány szóval válaszolhassunk.

Magával a cikk érdemével nem foglalkozunk, csak annak roszhiszemű ferdeségeit óhajtuk megvilágítani.

A közlemény egy társadalmi osztályt támad meg, melynek városunk előrehaladásában igen sok része van, s mely osztály úgy hazafias kötelességeiben, mint városunk közterheinek viselésében mindenkor az első sorokban volt és van.

Ily körülmények között a megjelent közlemény nem szolgálja a közérdeket, midőn nem respektálva az egyéni tisztességet, azt mondja, hogy „nagy megnyugvás

lemmel vizsgálta, hogy hol is van az a hely, hol a tüzet látta az éjjel. — Nem sokáig kellett neki vizsgálnia, mert tekintete a mindszenti oldalon egy gyönyörű nyíló csipkerózsa bokron akadt meg, melyben a határfától a távolságot szemmértékkel lemérve, a kérdéses pontot feltalálta — Sokaig küzdött önmagával, hogy az öreg Lukácsnak elárulja-e titkát, de hát ha kineveti, mig végre is elhatározta, hogy megmondja neki mit látott. — De óvatosan kezdte előadni.

Hogy ne legyen más a ki kinevesse, hát várt mig a többiek mind a jószág után néztek, s ő visszamaradt az öreggel, a ki különben is lovát mindig egy fiatal fiézkóval szedette össze, s ő csak mikor már össze volt fűzve, ült fel az éles hátú öreg feketére.

— Lukács bácsi. . .! Torkán akadt a szó a fiúnak.

— No beszélj, mi bajod? Olyan nehezen nyögöd ki mit akarsz, talán lidércz nyomásod volt az éjjel?

— Nem. Nem. . . de tüzet, tüzet. . . gyönyörű kék lángot láttam az éjjel!

— Tyűh. . . a ki árgyélusa van! Te kölyök, hiszen te kincset találtál! — Hol láttad? Beszélj, de esenedesen! Hol? — ott a tulsó oldalon, ott-ott annál a csipke-rózsa bokornál.

— Jól van, de erről egy szót sem merj beszélni, mert ostromra pattogót hasítok hátadból!

A lovász gyerekek összeszedték a lovakat, sőt Jánosról is gondoskodott ezimborája a Geese gyerek, s vígan ügettek haza felé, legvigabban az öreg obsitos. A jóllakott párok munkába kerültek, s a szép áprilisi napon vígan folyt a mezei munka.

Az öreg Bodor Lukács pedig, kit odahaza szoktak hagyni istállónak, egész napon azon törte a fejét, hogy miképen intézze el annak a kincsek sorát. Végre is arra az eredményre jutott a vén ravasz, hogy azt a titok megőrzése kedvéért legigazabb lesz az öreg Fedémessel közösen elcsinálni.

Este bekötés után tehát, szombat lévén, mikor a vasárnapra előkészül a vallásos szuhai ember, nem megy ki a jószágával, annak is pihenőt ad az istállóban, — beköszöntött Fedemes Jánosékhöz.

— Adj Isten jó estvét János gazda!

— Adj Isten magának is, kelmed Lukács! mi jó hozta ide?

— Hát csak eljöttem egy kicsit értekezni, nem beszélt-e még valamit az hidó Jancsi gyerek?

De bizony nem volt annak valami nagy foganatja, mert sok az a 3 esztendő, meg a néma szó sem valami nagyon tetszik a magyarnak!

— Beszéljen már kelmed a bolygóról, meg a kísértetről, meg a garbonciás diákról. . .! Szólal meg a kis szem-füles Fedemes János.

Nem is késett az öreg Bodor Lukács hát egy pillanatig sem. — Készen volt ő nála rögvést minden, a hogy soh' sem hibázott tőle a kova meg a tapló, ugy megkezdte tüstént a legfélelmetesebb meséket. Vagy hallotta, vagy látta, de az egy szent igaz, hogy a német hidjánál a nádasból nem egyszer látta kijönni a tüzfűj embert.

— Ezelőtt 33 esztendővel — kezdi az öreg Lukács — azonkép, a hogy most vagyunk itt fiuk, legeltettük a lovat. — Egyszer csak ugy 11 óra tájban összehorkantanak a lovak, mindjárt gyanítottuk, hogy valami sor van, megmondhatja az öreg Geese is, élő tanú rá, hát csak nagy pocsgással ki jön a nádasból a tüzfűj ember, — hol le, hol felfelé szalad a réten, egyszer csak egyenesen felénk tart, bizony mi tőrés, mi tagadás botra kaptunk, s egy darabik meg is álltak a helyet; de hogy azután közénk vegyeledett, s vagy két ezimboránk a szelétől a földre vágódott, nem vettük tréfára a dolgot, hanem aló vesd el magad, ki merre látott. — Ma én akkor be voltam assentálva a regimenthez, hát egy darabik csak megálltam a helyemet, de bizony én is kerekét oldottam, a tüzfűj ember meg utánam. Csak azon vettem észre magam, hogy kifáradva összeestem, s mire eszemre tértem, már dél felé járt a nap.

No nem kellett egyéb a gyerekeknek, volt olyan rémület, hogy nem akadt közöttük egy sem, ki a lovat meg merete volna fordítani. — Összebujtak 3-an is egy guba alá, csak a János gyerek állta még a sarat, — mert ő jól megjegyezte az ismétlő iskolában a tanító ur szavait, hogy nincsen kísértet.

— Hát osztán mi lett a tüzfűj emberrel bátya? Szólal meg János kis vártatva. — Bizony az édes fiam, hogy ugy 10—15 éven át mindig itt kísértett, mig végre egy bucsu alkalmával, a hogy Szent Örszébetyiek erre mentek, volt a bucsus nép között egy tudalmas asszony, a ki megmentette az elátkozott lelket. Egy királyfi volt a tüzfűj ember, s a hogy megszabadult az ördögtől, hazament országába, a tudalmas asszonynak pedig egy házbhelyet vett ajándékba, meg egy gyöngy olvasót arany keresztel.

és előny a fogyasztó közönségre nézve azon körülmény, hogy a részvényesek nem kaphatnak 95 dekagrammot egy kilogramm helyett s hogy a szövetkezet tagjai közmegelegedésre olesó pénzért a legjobb minőségű árukat kaphják teljes súlyban; továbbá, hogy a szövetkezet megalakulására szükség volt az önvédelem szempontjából.

Ezen kitételek akként igyekeznek piacunk kereskedőit feltüntetni, mintha azok az eladott árucikkeket nem teljes súlyban s tudva rossz minőségben szolgáltatnák volna ki.

Tisztelt Szerkesztő ur! Mi nem állunk a szövetkezet utjában, szolgáltatnák ki áruikat vevők közmegelegedésére, — de meggondolatlan hang reklámjukat kellő értékére leszállítva, tiltakozunk az ellen, hogy minket egyéni becsületünkben támadjanak meg, s ilyen valótlan argumentumokkal hozzák a nagy közönséget tévedésbe.

Hogy miért volt szükség egy fogyasztási szövetkezetre az önvédelem szempontjából, hol kereskedőink szédületes de tisztességes versenye mellett fogyasztó közönségünk legmesszebb menő igényei is kielégítést nyernek, — a jövő megmutatja; az pedig tény, hogy az e fajta gyanúsítás, mely egy tiszteletet és becsülést érdemlő osztályt megrágalmaz, túl megy az „önvédelem“ korlátain. — Kiváló tisztelettel:

Rimaszombat, 1900. évi szeptember hó 22-én.

A rimaszombati kereskedői kar.

Erre a nyilatkozatra csak az a megjegyzésünk, hogy minapi közleményünk — melyről elismerjük, hogy az a szövetkezettel rokonszenvező egyén tollából származott — semmiféle rosszhiszeműséget nem tartalmaz, semmiféle társadalmi osztályt meg nem támad, senkinek az egyéni becsületét nem érinti és a legkevésbé igyekszik piacunk kereskedőit úgy feltüntetni, mintha ők nem teljes súlyban és tudva rossz minőségű árut szolgáltatnának ki.

Ott nagy általánosságban csak annyi van mondva, hogy egyes családok ellátását a szövetkezetbe való belépés megkönnyíti az önmagukról való gondoskodás és a takarékoság erényeire való serkentés által.

Ennyiben tehát az „önvédelem“ szó is helyesen használtatott. Az pedig nagyon természetes, hogy minden cigány a maga lovát dicséri. A szövetkezetéről szóló közlemény beszélt a maga igazáról, a kereskedők pedig szintén a magukéiról. Mind a két igazság: egyforma relatív igazság! így hát az európai teljes egyen-súly helyre van állítva.

Hirek és vegyesek.

Előfizetőink és olvasóink figyelmébe! Lapunk jelen száma az utolsó a huszonegyedik évfolyam 3-ik negyedében. Olvasóközönségünk lapunk iránt mindenkor sok jó indulatot tanusított, s mi ez alkalommal — minden hangzatos felhívás mellőzésével — továbbra is kérjük lapunk részére a közönség szives jóakarátát és támogatását. — Midőn lapunk barátait az új negyedre előfizetésük megújítására és lapunknak ismerőseik körében való szives terjesztésére kérjük, egyszersmind az iránt keressük meg azon t előfizetőinket, kik a fizetéssel hátralékban vannak, hogy a hátralékos összeget beküldeni sziveskedjenek, ellenkező esetben a lap további küldését beszüntetjük.

A „Gömör-Kishont“ előfizetési ára:

Félévre 4 korona.

Negyedévre 2 korona.

A kiadóhivatal.

Tisztelgő küldöttség. Lapunk más helyén megemlékezünk arról, hogy városunk érdemes polgármestere: Szabó György 33 évi működés után nyugdíj-

zását kérte, s a városi képviselőtestület ehhez hozzájárult. Az ezen alkalomból kiküldött bizottság folyó hó 26-án tisztelgett a beteg polgármesternél. Molnár József volt a küldöttség szószóka, ki emelkedett szellemű szép beszédben méltatta a város visszavonult első tisztviselőjének érdemeit és nemes munkásságát, melylyel mindig a város javát szolgálta, s kedves, megnyerő modorával nagy népszerűsége és közkedveltsége tett szert a szónok a polgármester működéséről a városi képviselőtestület elismerését és köszönetét fejezte ki, s tolmácsolva annak jókívánságait, a közgyűlés jegyzőkönyvi kivonatát átnyújtotta. A beszéd rendkívül meghatóta a betegségtől megviselt Szabó Györgyöt, ki könnyek között mondott köszönetet a megemlékezésért. A küldöttség megilletődve távozott a tisztos férfi házából.

Eljegyzés. Dr. Nagy Iván tornallyai kir. aljárásbíró, bírói karunk egyik tehetséges tagja, eljegyezte Kabinai János nyugalmazott es. és kir. altábornagy bájos és nagy műveltségű leányát Margitot, Rozsnyóról.

Esküvő. Mindszenty Kálmán, a gömörmezei nép- és iparbank derék könyvelője folyó hó 27-én esküszik örök hűséget Rimaszöcsen Ruzsnyák Etelkának, a zádorházi özv. Ruzsnyák Gusztávné kedves és szép leányának. Boldogság kísérje a fiatal pár frigyét!

Nyugdíjazás és megbízás. A földmívelésügyi min. kir. miniszter Rády István földmívelési iskolai igazgató tanárt saját kérelmére október hó 1-től nyugalmába helyezte s ez alkalommal neki a gazdasági szakoktatás szolgálatában töltött 30 évi buzgó és érdemes szolgálataért teljes elismerését fejezte ki. — Az iskola vezetésével és az igazgatói teendőik ellátásával a jelzett időponttól kezdve váradi Fekete Pál földmívelési iskolai igazgatót bízta meg, a ki mint beosztott igazgató az iskolánál már több mint 2 év óta működik. Mind a földmívelési iskola, mind pedig a társadalmi érdekek szempontjából igen örülünk ezen kinevezésnek, egyúttal pedig őszintén kívánjuk, hogy Rády István ur sokáig egészségben és megelégedettséggel élvezze nyugdíjaztatása előnyeit, melyet hosszú évek során át kifejtett üdvös és eredményes tevékenységével megérdemelt ugyan, de még egészen ki nem érdemelt, mert hiszen hál' istennek, testi és lelki egészségének frissége, kedélyének és szellemének ádesége, szakértelmének gazdagságával párosult munkakedve szinte arra jogosíthatná fel az örök ifjú nyugalmazott igazgató urat, hogy akár ma kezdhetné elő újból a pályáját, a melyen eddig oly általános elismerés közt haladt előre. No, de így is jó, úgy is jó. Kurinez vesztett vele, de Rimaszombat társadalmá nyert egy pompás kedélyű jó öreg urat, a ki többek közt arról is nevezetes lesz, hogy ő bizonyosan megismerálja a villamos villágítást — saját lakásában. Ha rábízánk: talán az egész városban is.

Uj hitszónok Rozsnyón. Szép ünnepély keretében installálták mult esütörtökön Rozsnyón az új hitszónokot: dr. Weiskopf Arthurt, ki az nap érkezett oda, s a fogadtatás után szépszámu és intelligens közönség jelenlétében beiktatták új állásába. A fiatal, rokonszenves megjelenésű új rabbi szép magyar beszédet mondott a templomban, s este sikerült banketten ünnepték őt.

Halálozás. E hó 24-én tettek örök nyugalomra id. Sziklay Ede urat Rozsnyón. A behatolt szíri fel-t lehetetlen meg nem emlékeznünk vármegyénk ezen régi táblabíró alakjáról. Ifjú- és férfikorát mint ügyvéd s több uradalmak jogtanácsosa megfizetett munkássággal töltötte el; mint a volt koalíció igazgatósági tagja, fényes jogi képzettségével segítette a társulatot, s általa szolgálatot tett a hazai vasipar fejlesztési ügyének; mint a vármegyének virilis bizottsági tagja, vármegyénk közéletében is elsőrendű harszosa volt sógorával, néhai boldogemlékü Marton Rudolf volt törvénytudó elnökkel. — Beszültes buzgalomát az ég nagy vagyonnal jutalmazta meg, azonban a szellemi erő a sok munkában kifáradt s ez 10 év óta aludott, úgy hogy előhalottnak volt tekintendő, kit csak áldott lelkű leánya önfeláldozó s gyermeki szeretetben is páratlan ragaszkodása s gondoskodása tartotta fenn, míg e hó 22-én az Ur hűséges szolgálóját magához szólította örök pihenésre. Áldott legyen emléke! — Az elköltözöttben ifj. Sziklay Ede jánoki földbírtokos és Sziklay Szeréna, férjezett Harsányi József ny. min. tanácsos neje édes atyját, Harsányi József apását, Sziklay Géza rozsnyói polgármester és Sulyán Sándorné nagybátyját gyászolják.

Kirándulás. A helybeli egyes. prot. főgimnázium ifjuságának jókora csapata tegnap reggel ismét tanulságos kirándulásra indult Horváth Zoltán és több kísérő tanár vezetése alatt. Ezuttal Salgó-Tarjánba mentek a nagyszerű gyár- és bányatelepek és a salgói romok megtekintésére. A miskolci üzletvezetőség két kocsit bocsátott a kirándulók külön rendelkezésére. A tarjáni gyár-igazgatóság pedig — mint hajjad — megszokott szives vendégszerettel várta és fogadta az érkezőket, kik a megállapított terv szerint ma délután térnek vissza.

Erdészek kinevezése. A földmívelésügyi miniszter az állami kezelésbe vett községi és más erdők és kopár területek kezelésénél alkalmazott erdőtisztek létszámában Kostyál Gyula m. kir. erdész tőrdészsze nevezte ki a IX. fizetési osztály 3-ik fokozatába a rimaszombati m. kir. erdőhivatalhoz; Fröhlich Brunó okleveles erdész és végzett erdészakadémiai hallgatót pedig ugyanide erdőgyakornokká nevezte ki.

Tea-estély. A helybeli iparos ifjak önképző-egylete f. hó 30-ikán felolvasással és táncszal egybekötött „tea-estély“-t rendez saját helyiségében 1 korona belépti-díj mellett. Az estélyen Paal Gyula művét: „Csató Erzi átka“ ezimel Berger Miksa olvassa fel; ugyancsak ő szavalni is fog. Spissák Árpád és Bucz László pedig monologot fognak előadni. A zenekar közreműködésével tartandó estély 8 órakor kezdődik.

Halálozás. Vármegyénk jegyzői karának egyik legrégebb tagja: Kellner Sámuel bárnevei jegyző, ki 42 éven át volt buzgó, lelkiismeretes munkása a vármegyei közigazgatásnak, f. hó 12-én, életének 69-ik évében jobblétre szenderült. Gyászos elhunytá élénk és őszinte részvételt keltett feljebbvalói és kollegái körében, kik ritka becsületességénél s példás szorgalmánál fogva igen szerették és becsülték.

Nemzetiségi hecozelődés történt tegnap délen a rimaszombati vasuti állomás személypénztáránál. Egy ur, a ki művelt, tanult, eszes ember, tótul kért je-

gyet Tiszolezra. A pénztárnok azt felelte, hogy: „Bocsánatot kérek, én nem értek tótul, csak magyarul.“ Az a jegy-kérő ur pedig, a ki művelt, tanult és intelligens ember, még ezután is folyton többször csak tótul követezte a menetjegyet. A pénztárnok következetesen azt válaszolta, hogy tessék magyarul beszélni. Hosszu huzavona után a művelt, tanult, okleveles uri ember végre magyarul kérte a jegyet és meg is kapta. Ez a művelt, tanult, eszes uri ember, a ki egyúttal magyar „hazafi“ is, nem volt más, mint Daxner Soma, okleveles köz- és váltó-ügyvéd Tiszolezról.

Magyarul! Dobsina város derék s minden ízében hazafias polgármestere: Szontagh Béla e napokban a tátrafüredi fűrdőigazgatóságtól német nyelvű táviratot kapott, melyben kérdezősködik a „Badedirection“ a „Bürgermeister“-től, hogy a jégbarlang nyitva van-e még. A polgármester lakonikus válasza ez volt: „Fűrdőigazgatóság Tátrafüred. Máskor magyarul! Jégbarlang nyitva. Polgármester.“

A III. országos kereskedelmi kongresszuson, mely Miskolcra f. hó 16—17-ikén zajlott le, megyénkbeli s különösen városunkból számosan vettek részt s a legnagyobb elragadtatással beszélnek a fogadtatásról és arról az igazán szives, magyaros vendéglátásról, melylyel a derék miskolcziak ugyancsak kitettek magukért. A kedves emlékekkel hazatért kereskedők résztvettek a mindvégig magas színvonalon állatt tárgyalásokon, a miskolczi kereskedők és a város által adott díszbenedéken. Nehányan a diósgyőri kiránduláson is résztvettek.

Rendkívüli közgyűlést tartanak Rozsnyón október 7-én a felszám alatt levő „Schlosser K. L.-féle magyarhoni műmalom és gömbölyt árpadaragvár részvénytársaság“ részvényesei. A közgyűlés tárgyat képezi: A műalmi telep haszonbérbe adása és eladása.

Agarászverseny. Vármegyénk agarász-egylete folyó évi október hó 18-ik és következő napjain tartja meg szokásos versenyét. Mint értesülünk a verseny ez évben is sikerültnek ígérkezik; mert több agar-tenyésztő még idegen vármegyéből is óhajt részt venni és versenyre nevezni. — A versenyekre nézve az egylet titkára Almássy Arthur gróf közli a következőket: „Tálalkozási hely Simoni községi alatt október 18-án d. e. 10 órakor. — 1. Kölyök-agar verseny. Tiszteletdíj 200 korona értékben a győztesnek, a befolyó tételek fele a másodiknak. Futhat minden egyleti tag saját nevelésű 22 hónál nem idősebb agara nemi különbség nélkül. Nevezés ideje okt. 18. d. e. 10 óráig a titkárnál. Nevezési díj 10 korona. — 2. Elegy agar-verseny. Díj: az 1-sőnek tiszteletdíj 500 korona értékben, a tételek fele a másodiknak. Futhat az ország bármely agarászegylete tagjának agara kor- és nemkülönbség nélkül. Nevezési díj egyleti tagnak 10 kor. — Idegen egyleti tag vagy dijnnyertes agar után 20 korona nevezési díj fizetendő. Első napon a kölyök-verseny veszi kezdetét és annak befejeztével az elegy-verseny folytatlag tartatik meg. Mint bírák: Hámos Aladár, Putnoky Móritz, Farkas Zoltán, Fáy Antal és Szakall István, mint gyepezérek Ragályi Kálmán és Repeczky Andor működnek közre. — Miután a versenyre külön meghívók nem küldettek szét, a verseny iránt érdeklődőket a titkár lapunk utján is meghívja.

Hangverseny Kokován. Folyó hó 20-án az ottani szegénysorsu tanulók segélyezésére táncmulatsággal egybekötött hangversenyt tartottak, mely minden tekintetben jól sikerült. A hangversenyt a kokovai szőlőkvartett: Ferencsik József, Kanner Mór, Lipták Endre és Tihanyi Lajos nyitotta meg, mely oly praecizitással énekelte számjait, hogy valamennyit meg kellett ismételn. A magyar egyvelegnél például az első dalok után oly tapsvihar keletkezett, hogy még 6 remekül összeállított s előadott népdalt kellett elénekelniök. Legszébb mégis a kártya-négyes volt. A második szám Novek Béla „A gyilkos“ ez. gyönyörű felolvasása volt, melyet a felolvasó kedves előadása még vonzóbbá tett. A taps elhangzása után Kanner Mór dalolt Radies A. zenekara mellett magyar dalokat. A ritka szép tenorral megáldott fiatal embernek még három dallal kellett megtoldania a programszámot. Különös tetszésben részesült a kártya-négyes után közkívánatra előadott „Kanásznóta“, melyet Kanner ur jóízű humorral közmegelegedésre adott elő. Zajosan megtapsolta a nagyszámu közönség Múdry Mihályné és Lipták Endre által előadott „Flottow Mártha“ ez. négykezes darabját, valamint a Múdry Mihályné és Múdry Mihály által hegedűn és zongorán előadott Faust operát. Dilettansoktól alig várt eredményvel felelt meg nevezett közreműködők nehéz feladatuknak, melyet még nehezebbé tett a hangversenyek tartására egyáltalán meg nem felelő terem, mely e célra alacsony, kicsi. Szabatos, preciz játékuk köztetszésben részesült. Tagadhatatlanul legszébb s legérdekesebb volt a műsor 7-ik pontja a Novek Béla és Lipták Endre urak által előadott melodráma: „Rákóczy Ferenc Rodostón“. Megfelelő zenekíséret mellett Novek Béla ur oly remekül szavalta e nehéz költeményt, az abban előfordult érzelmek hirtelen változásait oly hűen adta vissza e ritka előadói képességgel felruházott szavalló, hogy a költemény befejezése után szünni nem akaró taps fejezte ki az általános tetszést. A műsort Múdry Mihályné és Lipták Endre fejezték be, korrekttül eljátszván a „Rákóczy-induló“-t. — A hangverseny, — melyen számos vidéki vendég is résztvett — teljes két órán át tartott, mely után tánc volt a hajnali óráig. — Elismerést érdemelnek a közreműködők, kik két éven belül kétszer szerezték élvezetet a kokovai és vidéki zenekedvelő közönségnek s ugyanannyiszor jótékonyzélra szép összeget hoztak össze.

Baleset. A helybeli m. kir. állami mentelepen most folyik a vadászatokra kiküldendő mének gyakorlása s f. hó 25-ikén ilyen gyakorlat közben egy árok ugratásánál Fekete András káplár oly szerencsétlenül ugratta a lovat, hogy hátraesett s jobb alszárának mindkét csontja eltört. Beszállították a kórházba.

Az állami ut felmérése. Multkoriban egy-két napig feltűnt a főútcánk behelyezett hosszú mérőszalag, most pedig f. hó 24—25-én megjelentek a munkások piros-fehér rudakkal és vörös zászlócskákkal, s jött a mérnök a „lejtőméréső masinával“ felmérték a város főútcáin az államutat, hogy a telekkönyvbe a pontos terület bevezethető legyen. Evtizedekkel ezelőtt kellett volna már ennek történni, akkor nem építkeztek volna

Tűz. Kokován folyó hó 23-án hajnalban, *Kuchta* András birtokos egyik háza leégett. E házban a tűz előtt az ottani szegénysorsu tanulók segélyezésére sikerült hangversenyt tartottak. — A tűz keletkezése ismeretlen. — Mint bennünket értesítene, a nem régiben alakult és eddig alig három-négy gyakorlatot tartott tűzoltók oly derekasan és önfeláldozóan működtek a tűz oltása körül, hogy a szeles idő dacára a legközelebbi épületekben sem esett kár, pedig azok egy része szalmával fedett és takarmánnyal volt megrakva.

Egyesült gömöri magnezit részvénytársaság czég vállalat alakult Budapesten. Az alaptőke 250000 korona (1250 darab 200 koronás részvény) a részvényekből a pesti magyar kereskedelmi bank 625 darabot, Gester Béla 620 darabot vett át. Az igazgatóság tagjai: Maishirn Péter, Reimann Lázár, Gerster Béla, Burger Károly dr. — Felügyelő bizottság tagjai: Hollós Ödön, Kosa Ferencz dr., Burger Árpád dr. és Kellner Adolf.

Elgázolás. A fűlek—miskolci vonalon közlekedő s Feled-felé haladó gyorsított személyvonat f. hó 21-én este Putnok közelében a pályatesten keresztben álló kocsit elgázolta. A gazdátlan lovak a sinekre vitték a kocsit s a vonat előtt megállottak. A mozdony a kocsin átment s azt teljesen összezúzta, a lovak pedig sértetlenül és mozdulatlanul maradtak meg a sinek mellett. A vonatot megállították s csak kis késedelemmel folytathatta útját.

Érdekes főtárgyalás. Ismeretes, hogy folyó év április hó 27-én az esteli órákban egy kóbor cigánycsapat Bakos-Török község alatt a Mikus Pál és Fránkó Ferencz m. kir. esendőrből álló kíséző járőrt ravasz módon, előre történt titkos megbeszélés folytán egy alkalmas pillanatban megtámadta és a két esendőrt, különösen Mikus Pált a legbrutálisabb módon megverte, sőt összes felszerelésétől is megfosztotta. — A pestmegyei esendőrség által az időközben odamenekült cigánycsapat letartóztatván és a helybeli királyi törvényszék börtönében ezideig fogva tartatván, folyó hó 18-án állítottott a kir. törvényszék ítélőszéke elé, s lett megtartva ez ügyben a bűnügyi főtárgyalás. — A törvényszék tanácsa *Medveczky* Sándor elnöke alatt *Altdorffer* István és dr. *Kálniczky* Géza törvényszéki bírókból, valamint dr. *Fülöp* Dezső jegyzőből állott. A vádat dr. *Hányi* Győző kir. ügyész képviselte. Az ez ideig is beteges fekvő Mikus Pál képviselőjében dr. *Rárossy* Gyula, a vádlottak védelmére pedig dr. *Institoris* Endre ifj. és dr. *Fráter* Sámuel ügyvédek rendeltettek ki a törvényszék által. — A tárgyalás reggeli 10 óratól délután 5 óráig tartott. A vádlottak: névszerint: Makula Barna István, Hartó János, Lakatos Mutó, Szojka György cigányok és a karavánhoz tartozó 3 asszony, illetve leány ez ideig vizsgálati fogságban lévén, valamennyien előállítottak. Az alapos részletességgel megtartott tárgyalás során a vádlottak valamennyien arczátlan tagadásban voltak, de ezzel szemben a kir. törvényszék a tényállás teljes felderítése mellett igyekezett bűnösségüket megállapítani, s ez sikerülvén is, megtalálta méltó büntetésüket. Délután 5 óra körül nagy közönség jelenlétében általános figyelem között hirdette ki és indokolta meg az ítéletet *Medveczky* Sándor elnöklő bíró; mely szerint Makula Barna István és Lakatos Mutó súlyos testi sértés, hatóság elleni erőszak és könnyű testi sértés büntetésében mondatván ki bűnösöknek, ezért egyenkint 4 évi súlyos börtönnel és a mellékbüntetésekkel, Hartó János ugyancsak ezért 3 év 9 hónap és Szojka György 1 év 6 hónap, — a vádlottak nőtagjai pedig 1 év 6 hónap és 1—1 évi börtönnel büntettetnek. Mulatságos jelenet volt, midőn a vádlottak e rájuk kevés értékkel bíró ítélet felett tanácskozni igyekeztek, hogy alba belenyugodjanak vagy pedig felebbezzék-e? Mig végre, midőn a királyi ügyész terhőkre és a védők javukra felebbezést jelentettek, ők is enyhítésért felebbeztek. — Ezen büntetés bizonyára félelmes intő példa lesz nekik a jövőre nézve.

Nyilvános nyugtázás. A Kokován folyó évi szeptember hó 20-án a kokovai szegénysorsu tanulók segélyezésére megtartott hangverseny alkalmával a bevétel volt 180 kor. — fill. kiadás 112 kor. 04 fill.

Tiszta maradvány tehát 67 kor. 96 fill. Ez alkalommal felülfizettek: Novek Emil 6 kor., Novek Béla 5 kor., Andél Ferdinand és Brzak József 3—3 kor., Lovesányi Zoltánné, Goldfinger Károly, Hello János, ifj. Klein János, Nemez Ede, Peck Henrik, Steiner Arthur és Sonnenschein Lipót 2—2 kor., Chászár István, Englert András, Róth Dezső, Scholez Adám és Tlapa József 1—1 koronát. — Fogadják e nemes szívű adakozók ez uton is a rendezőség hálás köszönetét. Kokován, 1900. szeptember hó 24-én. *Lipták* Endre.

Hivatalos közlemények.

Gömör-Kishont t. e. vármegye alispánjától.

Hirdetmény.

18245. sz. — A vármegyei székház hivatalos helyiségeinek fűtésére az 1900—901-ik évben szükségelt s a rimaszombati vármegyei székház udvarára beszállítandó s ott berakva átadandó 320 köbméter és pedig felerészben első osztályu száraz hasábos cserfa; másik felerészben első osztályu száraz hasábos bükkfa, esetleg pedig felerészben első osztályu hasábos cserfa, másik felerészben 1-ső osztályu hasábos tölgyfának árlejtes útján való beszerzésére határidőül folyó év október hó 9-ik napjának délelőtt 10 órája ez-nnel kitzetnek.

Felhivatnak ennél fogva mindazok, kik ezen szállításra vállalkozni óhajtanak, hogy a fent kitzűzött határidőig 1 koronás bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlatukat az alispáni hivatalnál annyival is inkább saját érdekében beadni el ne mulasszák, mert a kitzűzött időn túl elkésve beadott ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Rimaszombatban, 1900. évi szeptember hó 14-én.

Bornemisza, alispán,

Felelős szerkesztő: **RÁBELY MIKLÓS.**

Tanuló kerestetik.

Rimaszombat és vidéke fogyasztási szövetkezetének üzletébe egy jó családból származó 12—15 éves ifjú **kereskedő tanulóul azonnal felvétetik.** A feltételek az üzlet helyiségében bármikor megtudhatók. **Az igazgatóság.**

Jó és olcsó bor.

Tisztelettel értesitem Rimaszombati és vidéke nagyérdemű közönségét, miszerint saját termésű, tiszta kezelési tavalyi, kellemes savanykás ízű **almágyi boromnak** literjét Deák Ferencz-utcai lakáson a mai naptól kezdve **pecsételt üvegekben 35 krért árusítom. Üvegre betét 5 kr.**

56 literen felüli vételnél vidékre 4 frt 35 kr. fogyasztási adóval olcsóbb hektoliterje.

Kiváló tisztelettel

Rimaszombat, 1900 szeptember 25.

Benyó Béla,

almágyi szőlőbirtokos, bortermelő

Pályázati hirdetmény.

1879. sz. — Szab. Rimaszombati r. t. városánál nyugdíjazás, illetve lemondás folytán megüresedett **polgármesteri**, esetleg előléptetés folytán üresedésbe jöhető **főjegyzői** állás betöltése végett pályázat nyitattik. Felhivatnak mindazok, kik ezen 2800, illetve 2400 korona készpénzzel díjazott, szabályszerű nyugdíjjal összekötött hivatali állást elnyerni kívánják, hogy az ez iránti, az 1883. évi I. t.-cz. 3., illetve 6 ik §-ában előírt képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket a városi tanács-hoz czimezve, a hirdetmény keltétől számított 30 nap alatt adják be.

Kelt szab. Rimaszombati r. t. város képviselőtestületének 1900. évi szeptember hó 20-án tartott közgyűléséből.

Kishonthy, polgármester h.

1—2

Hirdetmény.

3162. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Dapsy Palicz Mária** szkarosi lakos végrehajthatónak **Kónya András** padári lakos végrehajtható elleni 214 kor. 66 fill. és jár. iránti árverési ügyében a végrehajthatási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Pádár községben fekvő a padári 108. sz. tjkvben A. 1—30 sorszám alatt foglalt 1/4 urbéri telekből, s az ezután járó erdő és legelő illetőségéből a B. I. alatti Kónya András birtokilletőségére vagyis az egész ingatlan 3/10-ed részére a C. I. alatti özv. Kónya Simon Erzsébet javára bekebelezett **özvegyi jog épségben tartása mellett** a 905 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1900. évi november hó 22-ik napjának** délelőtti 10 óráját Pádár községbe a község házához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a beesáron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 90 korona 50 fillért készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni vagy az 1881. évi 60 t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1900. évi július hó 13-án.

Kovács, kir. törvszéki albiró.

Kiadó üzlethelyiség lakással.

Rimaszombatban, **Erzsébet-tér és Kossuth-utca sarkán** levő üzlethelyiség és lakás megfelelő mellékhelyiségekkel **folyó év november 1-től bérbeadó.** Értekezhetni **Süteő István** ügyvéddel. 3—4

Tanulóul.

Egy 13—14 éves fiú, ki magyarul helyesen írni és olvasni jól tud, **Rábely Miklós** könyvnyomdájában tanulóul azonnal felfogadtatik.

MIÉRT

van annyi utánzat?

MERT

valódi Eisenstädter-féle

LINOLEUM padló-zománcz

a törv. bejegyzett „**vaslovag**“ védjeggyel a legjobb és legtartósabb fénymáz **puha padlóknak és konyhabutoroknak** bemazolására.

Bejegyzett

Védjegy „**Vaslovag**“ lovag“ védjeggyel.

A Linoleum padló-zománcz egy óra alatt keményre szárad, bámulatosan szép fényvel bír és tartósság tekintetében eddig fölmulhatatlan. A következő változatokban kapható: 1 sz. sárgás-barna, 2 sz. sötét-barna és 3 sz. mahagoni-barna. Nagy elterjedtségénél fogva

LINOLEUM padló-zománczunkat

különböző hasonhangzásu nevek alatt értéktelen utánzatokkal hamisítják, miért is **kérjen mindenki kizárólag** csak **Eisenstädter-féle LINOLEUM padló-zománczot**, a törv. bejegyzett „**vaslovag**“ lovag“ védjeggyel.

Eisenstädter Testvérek

lakk- és festékgyára Bécs.

Főraktár:

Braun Zsigmond
vaskereskedése Rimaszombat.

9—12

Hirdetmény.

4284. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közlése: miszerint a **Zólyom-brézó-Breznyóbánya-Tiszolczi helyi érdekű vasut** számára az alább megnevezett határokból kisajátított területekről elkészített összeírás, térkép és egyedi kimutatás hitelesítésére a helyszínére következő határnapok tüzetnek ki, ugymint: **Tiszolcz községre** nézve 1900. évi **október hó 17-én** reggel 9 óra, a tiszolczi állomáson.

Az érdekeltek felhivatnak, miszerint netaláni észrevételeiket a fennebbi határnapon a bizottság előtt előterjesszék, különben a kisajátítás és a felvett térfogat, ugy a feljegyzett szolgálomak s jogosultságok iránti kifogásaik többé tekintetbe nem jöhetnek.

Egyuttal felhivatnak mindazok, a kik a fennebbi határokból a fenti helyiérdekű vasut számára kisajátított területekért járó és az egyedi kimutatásban kitétt kártalanítási összeg mennyiségére nézve ellenvetéseket tenni akarnak, vagy ezen összegre bármely cím alatt igényt tartanak; ezeket **1900. évi október hó 15-éig** ezen telekkönyvi hatóságnál annal bizonyosabban bejelentsek, minthogy a később jelentkezők észrevételeire s igényeire semmi tekintet nem lévén, a kisajátítási és kártalanítási összeg annak és azon mennyiségben fog kiadatni, a kinek nevére és a mely összeggel az az egyedi kimutatásban ki van téve, a bekebelezett vagy felülkebelezett tétel pedig ezentul a kisajátított területről hivatalból le fognak töröltetni.

Az összeírás, térkép és egyedi kimutatás a telekhivatalban betekinthező.

Kelt Rimaszombatban, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1900. évi szeptember hó 7-én.

Kovács Géza, kir. tszéki albiró.

Tűzifa és köszén.

A beálló idény alkalmával tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy hogy nálam mindenféle, legjobb minőségű **tűzifa**, u. m. **bükk-, cser- és tölgyfa jutányos árban** kapható lesz. Megjegyzem, hogy **gőzfűrészt** is berendezve, a tűzifát összevágva, házhoz is szállíthatom, és rendelmények már is előjegyezhetők — Ugyanitt értesitem még a nagyérdemű közönséget, hogy **salgótarjáni, putnoki és vadnai köszönet** raktáron tartok, azt **jutányos árban** ugy kicsinyben, valamint teljes kocsirakománnyal **házhöz szállítva** elárusítom — Tüzelőanyagok eladására legnagyobb gondot fordítva, kérem a nagyérdemű közönséget nagybecsű bizalmával megtisztelni, a legpontosabb és legjutányosabb kiszolgálást biztosítom.

Mint az „**Assicurazioni Generali**“ gömörmegeyi főügynöke, a legolesőbb díjak mellett mindennemű ágazatu biztosítást, u. m. **tűz-, élet- és balesetbiztosítást** eszközölök; az eddig irántam tanusított jóakaratu támogatást megköszönve, vagyok teljes tizztelettel

KOHN ALBERT, fakereskedő

és a trieszti ált. biztosító-társaság

(Assicurazioni Generali) gömörm. főügynöke Rimaszombatban.

8—*